

er Tiden til at gjøre Skribt for at fremme, hvad man lægger ind i og paastaer at være Meningen med Grundlovens § 75, nemlig at denne Paragraph, udtrykkelig skulde forudsætte en kirkelig Repræsentation særskilt fra Rigsdagen. Dette ligger aldeles ikke i denne Grundlovsparagraphs Bestemmelse, men det kommer idelig og idelig tilbage, selv fra meget indflydelsesrige Mænd i Folketirken, at denne Paragraph tilligter noget Saadant. De, der ikke kunne erkjende, at det nu er den rette Tid til at tage alvorlig fat paa en Opfyldelse af § 75 i Grundloven, kunne ikke bevilge Penge til en Commission, hvis Hverv dette skulde være; men de, der derimod stadig fremsætte den Paastand, at man overhovedet ikke kan befatte sig med kirkelige Forhold, før man har en kirkelig Repræsentation, og at en saadan først bør høres, før Rigsdagen bør — ja Mange gaar endog saa vidt, at de sige „kan“ istedetfor „bør“ — vedtage saadanne kirkelige Reforme, ville heller ikke, naar de ville være consequente, kunne stemme for Penge til en Commission, som ikke skal befatte sig med at fremme en Kirkeforretning, men kun med saadanne kirkelige Sager, som denne Deel af Folketirkens Medlemmer paastaar ikke kunne gennemføres, før der er en kirkelig Repræsentation. Der er saaledes to bestemte Hovedretninger hos den danske Folketirkens Medlemmer, som ere hinanden bestemt modsatte, og som ikke kunne følges ad ved her i dette Tilfælde at bevilge Penge til en Commission, uden at det bliver klart, i hvilken af disse to Retninger man tænker sig, at den skal gaae. Saalænge dette ikke bliver klart, mener jeg, at det er en Hovedhindring, en bestemt Vanskelighed for at kunne faae at vide, hvad man stemmer over, naar man skal stemme over dette Beløb. Hvis den afgaaede Kirkeminister endnu havde staaet paa sin Plads, vilde man, idetmindste saalænge han havde staaet der, have haft Sikkerhed for, i hvilken Retning denne Commission paatænkte at skulle virke; men efter at han er gaaet bort, kunne vi ikke have nogen Gidsning om, paa hvilken Maade hans Eftermand vil stille sig. Det er meget godt, at den høitærede Conseilspræsident vil gaae i Morgen for, at den nye Minister vil gaae i samme Retning

som den gamle; men den høitærede Conseilspræsident maa dog vide, at denne Bevilling gjælder fra 1ste April 1868 til 1ste April 1869, og der er ingen absolut Sikkerhed for, at den høitærede Conseilspræsident vil vedblive at være dette til den 1ste April 1869. Det staaer derfor hen i det Uvisse, i hvilken Aand og i hvilken Retning Commissionen i det løbende Aar vil blive brugt af en kommende Cultusminister, thi, selv om der inden Finantslovens 3die Behandling kommer en Cultusminister, som stiller sig paa det samme Standpunkt, har man heller ikke deri nogen Sikkerhed. Vi have nemlig allerede seet, at den Kirkecommission, vi tidligere have haft her i Landet, blev sammensat og benyttet af en ganske anden Mand end den, der stoffede Bevillingen til den tilveie. Det stiller sig altsaa for mig, som om Folkethinget i dette Dieblik er i en ganske overordentlig Forlegenhed med, hvorledes det skal stille sig til dette Forslag. — Den høitærede Conseilspræsident gjorde i sin Motivering af Ministeriets Stilling opmærksom paa, at de kirkelige Spørgsmaal i de sidste Aar havde været forelagte Landemoderne, og han meente, at man nu, da det var en saa rolig Tid i kirkelig Henseende, skulde faae disse Spørgsmaal afgjorte. Jeg vil meget gjerne troe, at Sagen forholdt sig saaledes i sidste Sommer, men det forekommer mig, at det høitærede Ministerium nu maa have forladt dette Standpunkt; thi nu kan det dog ikke siges, at der er en rolig kirkelig Tid her i Landet. Nu er det tværtimod en høit urolig Tid; thi nu seer man kirkelige Embedsmænd optræde med en overordentlig høi Grad af, jeg kan vel sige, Trods overfor Regjeringen og den lovgivende Magt. Der er omdeelt paa vore Pladser en Udtalelse af 6 Embedsmænd, der paa en Maade, som man ikke skulde troe, at en Regjering i Danmark vilde taale, optræde overfor Regjeringen og den lovgivende Magt. Man hører desuden Dag for Dag og faaer ogsaa Bevise her i Rigsdagen for, hvorledes andre Embedsmænd virke i denne Tid, Embedsmænd, som ellers ved enhver Leilighed tale om det overordentligt Uhyggelige og Ubehagelige ved Agitationer, men som i denne Tid øve en saadan Grad af Agitation, at jeg haaber, de-